

ного кружка. Небо було вже темне і на степі почало поволи смеркати ся. На лівім березі на невеликім вивисшеню, подібнім більше до могили чим до горба, біліли ся руїни мурованої станиці, котру колись побудував еще Теодорик Бучацький, а котру опісля напади знищили до тла. Від тих руїн падала довга тінь. Недалеко блищали води широко розлитого Омельничка, що в тім місці робив закрут до Дніпра. Темніло щораз більше. В воздуху тільки роздавали ся крики журавлів, що тягнули ся до моря, а впрочім жаден гомін не переривав тишини.

Ніч запала над пустинею а за нею настала година духів. Личарі, що вартували в тих часах по станицях, оповідали собі вечерами, що ночами встають на Диких полях тіни поляглих і відправляють свої хороводи не боячи ся ані хреста ані церкви. Отже коли насірковані шнури починали догарювати, що означало північ, відмовлювано по станицях молитви за померших. Говорено також що тіни їздців, що снували ся по пустини, заступають дорогу подорожним і з зойком просять о знак хреста сьвятого. Були між ними і опирі, що виючи вганяли ся за людьми. Вправне ухо здалека могло відрізнити витє опира від вовчого витя. Показувались також цілі війська тиний, що часом приближали ся аж до станиць, що аж варта трубіла на алярум. Се звичайно ворожило велику війну. Стріча з поодинокими тінями рівнож не ворожила нічого доброго, але не завсїгди треба було собі на зле ворожити, бо не раз перед подорожними і живий чоловік з'являв ся і зникав як тінь, так, що можна зго було і за духа взяти.

Отже як скоро лиш запала ніч над Омельничком, то не було в тім нічо дивного, що зараз коло опустілої станиці появил ся дух чи чоловік. Як раз тоді вплив місяць з за Дніпра і побілив пустиню, голови будаків і степову даль. Втім дальше на степу показали ся якісь иньші нічні постати. Перелітаючі хмарочки заслонювали що хвилинки місячне сяєво, отже сї постати то виринали то знов ховали ся в тіни. Хвилями ховали ся зівсім і здавало ся, що вони розпливають ся в темряві. Посуваючи ся до горбка на котрім стояв перший їздець, скрадали ся по тихо, осторожно, звільна, задержуючи ся що хвилинки.

В їх рухах було щось страшного, так як в цілім тім степу,